

Хромъ Хро́мамъ *м. дл.* хромаю: Азъ си възвърнахъ силѣтъ си, по малко хромъ (*mais je suis un peu boiteux*). Т. 259.

Хропѣ́тница *с. ж.* хрипота: При силна-та хропѣтница, при кашлица-та и раслабване-то (сюрмека) вълнена-та фланела е полезна. Л. Д. 1874 г. 104.

Хру́мня *м. св. въ выраж.* **хрумня ми на (въ) ума́,** мнѣ пришло на умъ: Мене ми хрумня въ ума нѣкое срѣдство за да можемъ ся избави отъ тоя страшенъ звѣръ. Х. II, 40. Хрумна на умѣтъ, че това е той, кой го мачи грѣхѣтъ и дяволѣтъ го избуталъ до тамъ. Зк. 192. А другитѣ дружина обърнати единъ къмъ други разказваха си, кой що му хрумнаше. Зк. 42.

Хрупамъ Хру́пкамъ *м. дл.* хрупаю: Кравата цѣла нощъ хрупка сѣно. —

Хръбелѣвъ *пр. съ* зазубринами: Сабля-та му бе раждава, — и хръбелѣва. Ч. 283.

Хръбѣ́лъ *с. м.* зазубрина: Присмѣлъ ся хръбѣлъ (хръблѣ) на щръбѣлъ (щръблѣ): гдѣ ти ухо-то? ами тебѣ дѣно-то. Ч. 214. Азъ се наѣхъ, о Провидѣние, да точъ хръбедетѣ на твоетѣ мечъ (*Die Scharfen deines Schwerts auszuwetzen*). Рим. 120.

Хръза́лка *с. ж.* катокъ.

Хръза́лямъ са *м. дл.* катаюсь по льду (на конькахъ). **Хръза́ляне** *с. с.* катанье по льду (на конькахъ): Хръзалие (лузганіе) по ледъ сѣ такожде твърдѣ полезны за оягчаваніе на тѣло-то. Л. Д. 69 г. 203.

Хръ́камъ *м. дл.* 1) храплю: И слѣдъ като заспа, до толкова силно хръкаше, щото мисляше че гърми, това негово хръканье чуваше ся да канти чякъ оттатѣкъ морето изъ едни голѣми планини. Х. II, 40. Нѣкой хръка! (*Geräusch wie von Schnarchenden*). Рим. 96. Весела-та компания продължала да шие гуловица — Двами́на хръкаше вече на тревата. З. 196. 2) хриплю: Невинно мъчениче, цѣло цѣлѣничко въ кръвъ потѣнало, таркалеше са изъ раскопанната прѣстъ, грозно въздышаше, хръкаше. Зк. 143. 3) **Хръ́камъ** *кръвъ,* харкаю *кръвю.* **Хръ́кане** *с. с.* храпѣніе; хрипѣніе; харканіе: Изъ тревата отъ всѣхъ странъ се разносѣше хръкане отъ засналото войнство. Тб. 42. Като (болникъ-тъ) ся усмихне, или намръжди и начне да поима съсъ хръканіе (да бере души), турятъ въ дѣсна-тъ му ржжъ восченъ свѣщъ запаленъ. Ч. 41.

Хръко́лъ *с. м.* харкотина: Хръканіе-то при кое-то съ хръколитѣ излизатъ и малки тропички отъ лѣжени циницы. Л. Д. 1871 г. 134. Такива хръколіе. *ид.*

Хръма́нлѣкъ* *с. м.* **Хръма́нтъ*** *с. м. см.* харманлѣкъ и харманъ: Утѣшатъ едно равно просторище кръгло въ гумо въ хръмилѣкъ